

med opgørelsen af det afgiftspligtige forbrug af vand efter § 7, stk. 5.

Endelig foreslås det, at den afgift, der skal betales af momsfri virksomheder og institutioner m.v., der får leveret vand fra lokale boringer, forhøjes med 25 pct. svarende til momsens. Dette svarer til situationen for de ejendomme, der omfattes af bestemmelsen om et standardforbrug (170/70 m³), herunder ændringsforslaget til denne bestemmelse indeholdt i ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslagene skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Ændringsforslagene vil medføre et vist provenutab, idet man må gå ud fra, at der alene vil blive afregnet efter frivillig måling i de tilfælde, hvor vandforbruget efter måler er mindre end det i lovforslaget fastsatte standardforbrug.

Da det vil være forbundet med ekstra omkostninger til installering og tilsyn med måler samt kontrol heraf, vil det alene være privatøkonomisk interessant med frivillig måling, såfremt det målte vandforbrug er væsentligt under det fastsatte standardforbrug. Ligeledes vil det sandsynligvis ikke være alle kommuner, der vil benytte sig af de foreslåede muligheder for at lade vandafgiften fra individuelle boringer opgøre efter måling.

Provenutabet, der anslås til forholdsvis beskeden, vil derfor kunne holdes inden for usikkerheden på det oprindeligt anslåede provenuoverslag på samme måde som provenuevinsten ved udvidelsen af afgiftsgrundlaget med 25 pct. af momsfrie virksomheders vandforbrug over en vis grænse fra egne boringer.